

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การพัฒนาสังคมไทยท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งในแง่บวกและแง่ลบ อันมีผลกระทบเชื่อมโยงจากบริบทสังคมโลก เพื่อให้สังคมไทยสามารถก้าวไปข้างหน้าได้อย่าง มั่นคง แข่งขันกับนานาประเทศได้อย่างมีศักดิ์ศรีบนฐานแห่งความเป็นไทย โดยที่ประชาชนมี ความสุข ครอบคลุม ชุมชน และสังคมมีสันติสุข การพัฒนาคุณภาพคนจึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดและ ระบบการศึกษาที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพเท่านั้นจึงจะเอื้อต่อการพัฒนาศักยภาพและ ความสามารถตลอดจนคุณลักษณะต่าง ๆ ของคนที่จะเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่อง ตลอดชีวิต (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2544 : 20) สอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545 ที่ว่าหลักการจัด การศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม (มาตรา 6) และแนวการจัดการศึกษายังได้ให้ความสำคัญแก่ผู้เรียนทุกคน โดยยึดหลักว่าทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญ ที่สุด ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ (มาตรา 22) ให้สังคมมีส่วน ร่วมในการจัดการศึกษา มาตรา 9(6) ทั้งนี้ การจัดการกระบวนการเรียนให้คำนึงถึงความแตกต่าง ระหว่างบุคคล ให้ผู้เรียนรู้จักประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาให้รู้จักคิดเป็น ทำ เป็น รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา อีกทั้งมี การประสานความร่วมมือกับบิดา มารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่ายเพื่อร่วมกัน พัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2548 : 6)

การพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรม และมีวิถีชีวิตที่เป็นสุขตามที่สังคมมุ่งหวังโดยผ่าน กระบวนการจัดการศึกษานั้น นอกจากจะดำเนินการด้วยการส่งเสริมสนับสนุนนักเรียนแล้วการ ป้องกันและการช่วยเหลือแก้ไขปัญหาดัง ๆ ที่เกิดขึ้นกับนักเรียนก็เป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งของ การพัฒนาที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายทุกคน โดยเฉพาะครู เพราะครูเป็นหลัก สำคัญในการดำเนินการต่างๆ ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างใกล้ชิดด้วยความรักและเมตตาที่มีต่อศิษย์ และภาคภูมิใจในบทบาทที่มีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเยาวชนให้เติบโต งดงามเป็นบุคคลที่มีคุณค่าของสังคมต่อไป ทั้งนี้ การจัดการกระบวนการเรียนให้คำนึงถึงความ แตกต่างระหว่างบุคคล ให้ผู้เรียนรู้จักประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา ให้รู้จักคิด เป็น ทำเป็น รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา อีกทั้งมีการประสานความร่วมมือกับบิดา มารดา ผู้ปกครองและบุคคลในชุมชนทุกฝ่ายเพื่อ ร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2544 : 2)

ซึ่งสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ได้กำหนดมาตรฐานเพื่อให้โรงเรียนดำเนินการและจะประเมินภายนอกโรงเรียนไว้ในมาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ ที่มีตัวบ่งชี้ได้แก่ 1) มีวินัย มีความรับผิดชอบและปฏิบัติตามหลักธรรมเบื้องต้นของศาสนาที่ตนนับถือ 2) มีความซื่อสัตย์สุจริต 3) มีความกตัญญูทักท้วง 4) มีเมตตากรุณาเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และเสียสละเพื่อส่วนรวม 5) ประหยัด รู้จักทรัพย์สินของส่วนตัว และส่วนรวมอย่างมีคุณค่าและ 6) นิยมไทย เห็นคุณค่าในภูมิปัญญาไทย ภูมิใจในความเป็นไทย และรักชาติวัฒนธรรมไทย ทั้งนี้ ความสำเร็จในการดำเนินงานพัฒนาคุณลักษณะผู้เรียนต้องอาศัยระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและปรับพฤติกรรมผู้เรียน จำเป็นต้องอาศัยเทคนิคอื่น ๆ ประกอบให้ประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะการทำงานเป็นทีมและการมีส่วนร่วมเพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การสร้างความร่วมมือร่วมใจในองค์การบนพื้นฐานความ ต้องการร่วมกัน และพัฒนาอย่างเป็นระบบ (ประภาศรี อึ้งกุล. 2548 : 6)

เด็กในช่วงวัยอนุบาล (ปฐมวัย) ถือว่าเป็นช่วงที่สำคัญมาก เพราะหากได้มีการพัฒนาจิตใจของเด็กในวัยนี้แล้วก็นับว่าเป็นการวางพื้นฐาน ในการพัฒนาจริยธรรมด้วย เพราะอยู่ในวัยระยะเริ่มต้นที่จะเรียนรู้ กฎเกณฑ์ต่างๆ ทางสังคมทั้ง กฎเกณฑ์ ทางจริยธรรม (ธีระพร อูวรรณโณ. 2546 : 71) และวัยเด็กเป็นวัยที่ต้องมีการปูพื้นฐานทางจิตใจอย่างเหมาะสม เพื่อให้เด็กได้มีความพร้อมที่จะพัฒนาทางจริยธรรมได้อย่างเต็มที่ เมื่อเด็กเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ นฤมล เนียนหอม (2549 : 1-2) ได้กล่าวว่า วินัยนั้นเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ และความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ สังคมจำเป็นต้องมีวินัยเพื่อทำให้เกิดระบบระเบียบ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างความสุข และความเจริญก้าวหน้าแก่ชีวิตและสังคม แท้จริงแล้วคำว่า “วินัย” เป็นคำที่มีความหมายธรรมดามีการเชื่อมโยงกับการดำเนินชีวิต วินัยเป็นวิถีที่เหมาะสมหรือยุติธรรม ซึ่งหมายถึงการใช้ชีวิตอย่างเรียบง่าย หัวใจของการดำเนินชีวิตที่สมดุล และเป็นสุขในโลกสมัยใหม่ คือ วินัยที่เต็มไปด้วยความเรียบง่าย โดยอาจกล่าวได้ว่าวินัยคือวัฒนธรรมก็ได้ วินัยเป็นบัญญัติของมนุษย์ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามสมมติ เป็นการจัดระเบียบ ความ เป็นอยู่และการจัดระบบสังคมซึ่งแยกเป็นความหมาย 3 อย่างคือการจัดระบบระเบียบก็เรียกว่า วินัย ตัวระบบระเบียบ หรือตัวกฎก็เรียกว่าวินัย การฝึกคนให้ตั้งอยู่ในระบบระเบียบก็เรียกว่า วินัย วินัยที่ถูกต้องจะตั้งอยู่บนพื้นฐานของความจริงในธรรมชาติและมีความมุ่งหมายเพื่อ “ธรรม” อย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น ความชอบธรรม ความเป็นธรรม ความดีงามของสังคมช่วง ปฐมวัยเป็นช่วงที่มีการพัฒนาวินัยได้มากที่สุด การปลูกฝังวินัยสำหรับเด็กช่วยให้เด็กมั่นใจว่า สิ่งใดควรทำสิ่งใดไม่ควรทำ ทำให้เด็กสามารถหลีกเลี่ยงการทำผิดหรือรู้สึกอึดอัดต่อการทำผิด อีกทั้งยังช่วยให้เด็กอยู่ในมาตรฐานการยอมรับซึ่งช่วยให้สามารถตัดสินใจ และควบคุมพฤติกรรมด้วยตนเอง วินัยที่แท้ในความหมายที่กว้างของสังคมและใช้ชีวิตอย่างมีความสุข ช่วยให้เด็ก พัฒนาจิตสำนึก มโนธรรม หรือเสียงจากภายในตนเอง คือระบบระเบียบทั้งหมดของชีวิต และสังคมมนุษย์ เป็นการจัดสรรโอกาสทำให้ชีวิตและสังคมมีระบบระเบียบ และมีโอกาสเกิดขึ้นทำให้ทำอะไรก็ได้คล่อง ดำเนินชีวิตได้สะดวก ถ้าชีวิตและสังคมไม่มีระเบียบไม่เป็นระบบก็จะสูญเสียโอกาสที่จะดำเนินชีวิต และทำกิจการของสังคมให้เป็นไปได้ด้วยดีตลอดจนทำให้การพัฒนาได้ผลดี

ดังนั้นการพัฒนาคนุขยัในระยะยาวจึงต้องมึวินัยเป็นฐาน เพื่อให้คนุขยัสามารถนำศักยภาพของตนออกมาาร่วมกันสร้างสรรค์สังคมอย่างได้ผล ถ้าชีวิตและสังคมขาดวินัย ย่อมทำให้เกิดความวุ่นวายต่าง ๆ ในที่สุดก็จะสูญเสียโอกาสในการที่จะดำเนินชีวิต และทำกิจการของสังคมให้เป็นไปด้วยดี การปลูกฝังวินัยให้กับเด็กจึงมีความสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะการปลูกฝังวินัยในช่วงปฐมวัย

เนื่องจากการบ่มเพาะเมล็ดพืชแห่งวินัยในตัวเด็กตั้งแต่ระยะเริ่มแรกเพื่อให้วินัยหยั่งรากลึกกลงอย่างมั่นคงมากขึ้นการสร้างวินัยที่ดีที่สุด ต้องอาศัยธรรมชาติของมนุษย์ ด้วยการเริ่มต้น จากการยอมรับว่ามนุษย์ส่วนใหญ่อยู่ด้วยความเคยชินการสร้างวินัยจึงต้องทำให้วินัยเป็นพฤติกรรมที่เคยชิน โดยพยายามเอาพฤติกรรมที่ดีที่มีวินัยให้เด็กทำเป็นครั้งแรกก่อน ซึ่งได้แก่ในช่วงปฐมวัย หลังจากนั้นเมื่อเด็กทำบ่อย ๆ ซ้ำ ๆ ก็จะเกิดความเคยชินและเป็นวิถีชีวิตในที่สุดสังคมมนุษย์จะอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุขนั้น สมาชิกต้องยึดถือปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ที่สังคมกำหนดขึ้น ระเบียบวินัยที่กำหนดขึ้นนั้นสมาชิกในสังคมจะต้องปฏิบัติตามซึ่งหากขาดระเบียบวินัย สังคมนั้นอาจเกิดความสับสนวุ่นวายได้ การสร้างระเบียบวินัยในสังคมจึงจำเป็นต้องวางรากฐานให้กับเด็กซึ่งเป็นสมาชิกของสังคมและจะเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต จึงควรได้รับการปลูกฝังให้เกิดการเรียนรู้แนวทางในการปฏิบัติตาม ดังจะเห็นได้จากพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลปัจจุบัน ที่ได้พระราชทานลงพิมพ์ ในหนังสือวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี 2523 เกี่ยวกับวินัย ความว่า “เด็กต้องเรียนรู้ อบรมความดี ฝึกทัตวินัยให้มีความพร้อมตั้งแต่เยาว์วัย จึงจะมีความสุขความเจริญได้ทั้งในวันนี้และวันข้างหน้า” (วนิดา เสวกดรุมทร. 2547 : 71-74) ซึ่งเมื่อประชาชนเป็นผู้มีวินัยแล้วจะส่งผลให้ประเทศชาติ มีความเจริญก้าวหน้า ทั้งทางด้านการศึกษาและวัฒนธรรม ดังนั้นวินัยจึงเปรียบเสมือนธรรมะที่คอยกำกับอยู่ในจิตใจมนุษย์ให้รู้จักประพฤติดนเป็นประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอกุดรัง จังหวัดมหาสารคามเปิดทำการสอนตั้งแต่ระดับช่วงชั้นอนุบาล 1 มีนักเรียนจำนวน 118 คน จากการสรุปผลการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตยปีการศึกษา 2555 พบว่า นักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับระเบียบวินัย พฤติกรรมด้านความมีวินัยในตนเอง และ ความรับผิดชอบต่อตนเอง ซึ่งมีสาเหตุมาจากขาดความอบอุ่นจากพ่อแม่ และครอบครัว ซึ่งส่วนใหญ่ต้องดิ้นรนทำมาหาเลี้ยงชีพ ทำให้ขาดการดูแลเอาใจใส่เท่าที่ควร ทำให้เกิดปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม ขาดระเบียบวินัย ดังนั้นศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจึงต้องช่วยพัฒนานักเรียนให้มีความรู้ พร้อมทั้งมีความประพฤติตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามมาตรฐานที่ 4 ตัวชี้วัดที่ 1 ของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. 2546 โดยดำเนินการส่งเสริมในด้านกิจกรรมต่างๆ เช่น กิจกรรมหน้าเสาธง กิจกรรมทำความสะอาด กิจกรรมเล่านิทาน กิจกรรมการร้องเพลง กิจกรรมเกม กิจกรรมบทบาทสมมติ เป็นต้น ซึ่งผลจากการประเมินของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กห้วยเตยตามรูปแบบการประเมินมาตรฐานการศึกษา (ขั้นพื้นฐาน) ซึ่งตามมาตรฐานที่ 1 ตัวบ่งชี้ที่ 1.4 เกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรมของครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก พบว่า ครูของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีครูที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี 2 คน กำลังศึกษา 2 คน และไม่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี

1 คน ซึ่งอาจเป็นสาเหตุที่ทำให้การดำเนินงานที่ผ่านมา ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรเนื่องจาก ครูผู้ดูแลเด็กขาดความรู้ความเข้าใจด้านการส่งเสริมวินัยนักเรียน

จากปัญหาที่เกิดขึ้น ดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะรักษาการหัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนานักเรียนให้ดี เก่งและมีความสุข ตามแนวปฏิรูป การศึกษาที่ต่อเนื่อง เข้มแข็ง เสริมสร้างพฤติกรรมพื้นฐานที่นำไปสู่การมีความรับผิดชอบต่อนองและผู้อื่น นำไปสู่การพัฒนาศักยภาพส่วนบุคคลและสังคมในอนาคตจึงมีความสนใจที่ ศึกษาการพัฒนาครูด้านการสร้างวินัยนักเรียนของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบล ห้วยเตย อำเภอกุตุรงค์ จังหวัดมหาสารคาม โดยใช้การจัดกิจกรรมการเสริมสร้างด้านวินัย 3 กิจกรรม ประกอบด้วย สนทนากลุ่ม การประชุมเชิงปฏิบัติการ และการศึกษาดูงาน เพื่อติดตาม แก้ปัญหาวินัยนักเรียนเป็นรายบุคคล ซึ่งจะส่งผลให้การพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญาความพร้อมของร่างกายและจิตใจ รวมทั้งพัฒนาการจัดการศึกษาของศูนย์พัฒนา เด็กเล็ก ให้สอดคล้องกับนโยบายปฏิรูปการศึกษาด้านการเรียนการสอน มาตรฐานการจัด การศึกษาด้านการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์และความต้องการของท้องถิ่น ส่งผลต่อการจัดการศึกษาตามมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับของชุมชนในอนาคต

คำถามการวิจัย

1. สภาพปัญหาของครูในด้านการส่งเสริมวินัยนักเรียนของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอกุตุรงค์ จังหวัดมหาสารคาม เป็นอย่างไร
2. การพัฒนาครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็กด้านการสร้างวินัยนักเรียน องค์การบริหารส่วน ตำบลห้วยเตย อำเภอกุตุรงค์ จังหวัดมหาสารคาม เป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาของครูในด้านสร้างวินัยนักเรียนของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอกุตุรงค์ จังหวัดมหาสารคาม
2. เพื่อพัฒนาครูด้านการสร้างวินัยนักเรียนของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์การบริหาร ส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอกุตุรงค์ จังหวัดมหาสารคาม

ขอบเขตการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย (Target Group)
กลุ่มผู้ร่วมวิจัย (Research Participants) ได้แก่
  1. ผู้วิจัย จำนวน 1 คน
  2. ครูผู้ดูแลเด็ก จำนวน 4 คน
 รวมทั้งสิ้น จำนวน 5 คน

2. กลยุทธ์ในการพัฒนา

การพัฒนาครูด้านการสร้างวินัยนักเรียนของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอกุตุรงค์ จังหวัดมหาสารคาม โดยใช้กลยุทธ์ในการพัฒนา ดังนี้

- 2.1 การสนทนากลุ่ม
- 2.2 การประชุมเชิงปฏิบัติการ
- 2.3 การศึกษาดูงาน

3. วิธีการดำเนินการ ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้หลักการวิจัยปฏิบัติการ (Action Research)

โดยใช้กระบวนการทำงานที่เป็นวงจรคุณภาพของเดมมิ่ง เพื่อพัฒนาครู ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอน (PDCA) ดังนี้

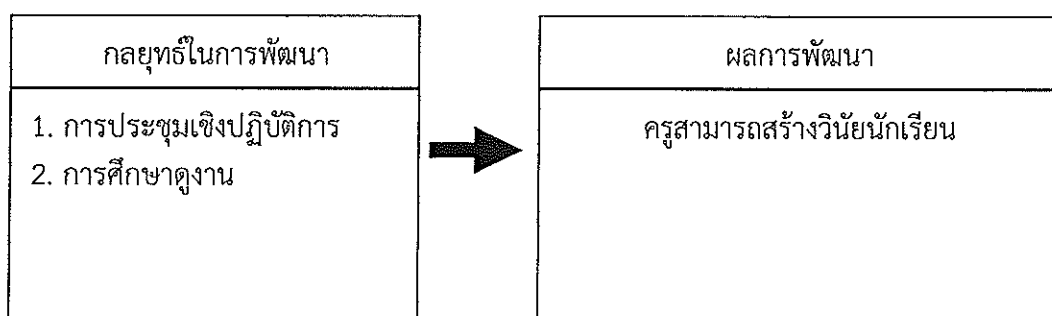
- ขั้นที่ 1 การวางแผน (Plan – P)
- ขั้นที่ 2 การปฏิบัติตามแผน (Do – D)
- ขั้นที่ 3 การตรวจสอบ (Check – C)
- ขั้นที่ 4 การปรับปรุงแก้ไข (Act – A)

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556

กรอบแนวคิดการวิจัย

การพัฒนาครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็กด้านการสร้างวินัยนักเรียน องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอกุตุรงค์ จังหวัดมหาสารคาม ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการดำเนินการวิจัยสรุปได้ ดังนี้ (ประถม แสงสว่าง, (2547 : 78) และสุชา จันทรเอม และสุรางค์ จันทรเอม (2547 : 79) สุรางค์ จันทรเอม (2548 : 34) นิตยา พลโชติ (2551 : 22) และยุวา เขมะปัญญา (2552 : 13)

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

นียมศัพท์เฉพาะ

1. การพัฒนาครู หมายถึง การส่งเสริมให้ครูได้รับความรู้ความเข้าใจ ทักษะ ประสบการณ์ในการพัฒนาการสร้างวินัยนักเรียนได้
2. วินัยนักเรียน หมายถึง ข้อกำหนดในการประพฤติ ปฏิบัติตามระเบียบ กฎเกณฑ์ ข้อบังคับของสังคม ในการควบคุมตนเองและสังคมในการปฏิบัติตนให้เกิดความสงบสุข ซึ่งวินัยประกอบด้วย
  - 2.1 วินัยในตนเอง หมายถึง การควบคุมตนเองให้ประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ได้เรียนรู้อย่างดี เป็นที่ยอมรับและละเว้นการปฏิบัติในสิ่งไม่ดี ไม่เป็นที่ยอมรับโดยสมัครใจ ไม่มีใครบังคับ โดยที่การประพฤติปฏิบัตินี้เป็นสิ่งที่ส่งผลดีต่อตนเองและไม่ทำให้อื่นเดือดร้อน
  - 2.2 วินัยสำหรับหมู่คณะ หมายถึง การใช้ระเบียบข้อบังคับเป็นเครื่องมือในการรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อย เพื่อให้สมาชิกทุกคนในหมู่นั้นปฏิบัติตามหรือควบคุมพฤติกรรมของหมู่นั้นให้บรรลุเป้าหมายตามที่หมู่คณะได้ตั้งเอาไว้
3. ครู หมายถึง ครูผู้ดูแลเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอภูกระดึง จังหวัดมหาสารคาม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กได้ให้ความรู้แก่ครูเกี่ยวกับการสร้างวินัยนักเรียน และเทคนิคการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ รวมทั้งการจัดกิจกรรมพัฒนาวินัยที่สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
2. นักเรียนได้รับการพัฒนาและสร้างเสริมวินัย และแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์
3. เป็นข้อเสนอแนะและแนวทางสำหรับครู ผู้บริหารหรือผู้เกี่ยวข้องนำไปใช้ในการเสริมสร้างวินัยของนักเรียนต่อไป